592/00

Den 17. april 2000 blev i sag nr. 51.411:

xxxxx xxxxxxx xxxxxx
xxxxx xxxxxxxx xxxx xxxxxx
xxxx xxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for guld, smykker og penge efter et anmeldt tyveri.

Klageren har været udsat for et såkaldt tricktyveri.

Det fremgår af sagen, at en af de formodede gerningsmænd inden for nogle dage tidligere havde kontaktet klageren og i denne forbindelse var blevet lukket ind i klagerens lejlighed. Om det videre forløb hedder det i taksatorrapport af 10/6 1999: "En halv snes dage senere og ved samme tid om aftenen, da hun nærmest havde glemt omhandlede besøg, ringede det påny på hendes dør. Det viste sig at være samme unge mand, der spurgte hende venligt, om hun kunne kende ham, hvilket hun bekræftede. Han fik derefter lov til at følge hende ind i lejligheden alt imedens han talte om den tidligere foreslået gratis alarm. Hun gav udtryk for, at hun havde tænkt over sagen og havde besluttet, at hun ikke ville have nogen alarm. Den omhandlede unge mand havde imidlertid undladt at smække døren, for pludselig stod 2 andre jævnaldrende unge mænd, der øjensynligt også var udlændinge inde i entreen. Førstnævnte unge mand præsenterede de 2 sidst ankommende, at det var hans kammerater fra F. Gymnasium, der deltog i samme undersøgelse. Den ene af de sidst ankomne spurgte derefter, om han måtte låne hendes

toilet, hvilket hun gav tilladelse til. Den tredje unge mand sagde overhovedet intet. De 2 der havde sagt noget talte uforfalsket dansk og var begge meget høflige og venlige. Da hun havde anvist toilettet talte hun videre med første unge mand, der på en snedig måde fik hende lokket væk fra den del at stuen, hvor døren førte til entreen, idet han forklarede, at alarmen jo også kunne opsættes på væggen ved siden af forrest del af stuen. Der er en bue i denne mellemvæg. Hun erklærede slutteligt til den unge mand, at hun ikke ville have nogen alarm, hvorefter de alle gik venligt smilende og takkede for brug af toilettet. Hun så ikke nogen medføre ting fra lejligheden, og hun drømte ikke om, at der var sket noget, hvorefter hun satte sig til at se TV igen, indtil ved 23- tiden, da hun ville gå i seng. Straks hun kom ind i sit soveværelse, bemærkede hun, at hendes udskårede smykkeskrin var forsvundet fra hendes toiletbord ved sengens fodende. … Hun blev meget chokeret over det sket, og først næste dag tog hun mod til sig og ringede til sin søn og svigerdatter og politiet."

Over for nævnet har selskabet i skrivelse af 27/10 1999 anført: "I henhold til 'Oversigt over indboforsikringens dækning' dækker forsikringen indbrudstyveri, hvorved forstås tyveri fra forsvarligt aflåst bygning, lokale eller kundeboks i et pengeinstitut. Da forsikringstageren selv lukkede den første person ind i lejligheden og ikke fik låst døren efter denne, var ovennævnte betingelse ikke opfyldt, og det anmeldte tyveri kunne derfor ikke karakteriseres som værende indbrudstyveri, men måtte derfor henføres til dækningen for simpelt tyveri. Der er intet, der ud fra de foreliggende oplysninger tyder på, at det er den første person, der har lukket de 2 andre ind i lejligheden, men at dette alene skyldes, at forsikringstageren ikke fik låst døren, men troede, at den første unge mand lukkede denne efter sig, hvilket imidlertid ikke var tilfældet. … På baggrund af det foranstående må vi derfor fastholde vor tidligere trufne afgørelse."

Klagerens svigerdatter har i skrivelse af 21/7 1999 til selskabet anført: "Min svigermoder er enke og en dame på 78 år. Hun lukker en ung mand ind som tidligere har henvendt sig til hende 14 dage forinden på hendes bopæl. Denne unge mand får adgang af min svigermoder, men ikke de 2 efterfølgende personer. De bliver lukket ind af den unge mand. Det er indtrængen i lejligheden af 2 ej indbudte personer. På det tidspunkt føler hun sig nervøs, urolig og presset. Situationen blive så småt mere truende. Det går op for hende, at der er noget galt og tænker kun på at få dem ud af lejligheden. Bagefter

er hun fortumlet og første senere på aftenen opdager hun, at træskrinet med indhold er væk og pengene. Det er uforståeligt at Topdanmark indtager en så negativ holdning over en forsikringstager som har fået frarøvet sine ejendele i sit eget hjem."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**Forsikringen dækker … 3. Indbrudstyveri** Tyveri fra forsvarligt låst bygning, lokale … **4. Simpelt tyveri** Tyveri uden for bygning eller fra bygning/lokale, der ikke var forsvarligt låst. … **6. Ran, røveri og overfald** Ran er tyveri, der sker åbenlyst, fx tasketyveri. Det er en forudsætning for dækningen, at den sikrede eller andre ser eller mærker tyveriet, og med det samme råber om hjælp. Røveri er tyveri, hvor tyven bruger vold – eller truer med straks at bruge vold."

Det fremgår endvidere af forsikringsbetingelserne, at bl.a. smykker, guld og penge ikke er dækket ved simpelt tyveri.

Nævnet udtaler:
Ordene "forsvarligt aflåst bygning eller lokale" angiver en sikkerhedsforskrift, jf. forsikringsaftalelovens § 51. Det er derfor i henseende til spørgsmålet om indbrudstyveri bl.a. afgørende, om en eventuel ikke forsvarligt aflåsning beror på et uagtsomt forhold fra den, hvem pålægget om at holde lokalet forsvarligt aflåst er rettet imod.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet at måtte lægge til grund, at gerningsmændene er kommet ind i lejligheden under sådanne omstændigheder, at lejligheden som følge af klagerens uagtsomme adfærd ikke kan anses for forsvarligt aflåst. Nævnet kan defor ikke kritisere, at selskabet ikke har behandlet tyveriet efter forsikringsbetingelsernes bestemmelser om indbrudstyveri.

Af sagens akter fremgår det, at klageren først opdagede tyveriet efter, at de tre gerningsmænd havde forladt lejligheden. Da klageren således ikke bemærkede tyveriet i gerningsøjeblikket, kan nævnet heller ikke kritisere, at selskabet har afvist, at der er tale

om et ran, og det bemærkes, at det på det foreliggende grundlag heller ikke findes sandsynliggjort, at der er tale om et røveri.

Det er således nævnets opfattelse, at selskabet med rette har behandlet tyveriet efter forsikringsbetingelsernes bestemmelser om simpelt tyveri og i konsekvens heraf har afvist at yde forsikringsdækning for smykker, guld og penge.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard